

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sed. Centru
Judecător: Vl. Holban
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: A. Panov, V. Mihaila, V. Cotorobai

ÎNCHEIERE

21 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător
Judecători

Tatiana Vieru
Maria Ghervas, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Societatea Comercială „SORINLUX” Societate cu Răspundere Limitată,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea
Comercială „SORINLUX” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Biroului
Vamal Centru cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2017, prin care s-a
respins apelul declarat de Societatea Comercială „SORINLUX” Societate cu
Răspundere Limitată ca fiind nefondat, și s-a menținut hotărârea Judecătoriei
Chișinău, sediul Centru din 07 iunie 2017,

c o n s t a ț ă:

La 28 aprilie 2017, SC „SORINLUX” SRL a înaintat cerere de chemare în
judecata împotriva Biroului Vamal Centru, prin care a solicitat anularea actului de
inspecție din 22 februarie 2017 și restituirea sumei încasate suplimentar pentru
vămuirea mărfii importate, în mărime de 292 776,95 lei.

În motivarea cererii, societatea reclamantă a indicat că în temeiul contractului
din data de 10 iulie 2010 și invoice YK61217A din 17 decembrie 2016 a procurat
batiste de buzunar, pijamale, balerine, espadrile.

La traversarea frontierei de stat a Republicii Moldova, conform declarației
vamale nr. 20170 I 13062 din 22 februarie 2017 de către SC „SORINLUX” SRL au
fost achitate plățile vamale în sumă de 439 336,26 lei pentru marfa procurată.

În baza actului de inspecție din 22 februarie 2017 privind calculul (recalculul)
drepturilor de import/export, a fost majorată valoarea în vamă a mărfii, agentul
economic fiind obligat să achite drepturile de import în sumă de 732 113,21 lei, adică
au fost calculate suplimentar drepturile de import în mărime de 292 776,95 lei.

A susținut societatea reclamanta, că la 03 martie 2017 s-a adresat cu cerere
prealabilă cu privire la anularea actelor de inspecție și restituirea drepturilor de import
achitate suplimentar însă nu a primit nici un răspuns.

Astfel, a susținut că organul vamal prin actul de inspecție privind calculul
(recalculul) drepturilor de import/export a majorat valoarea în vamă, aplicând flexibil
metoda șase, în baza tranzacțiilor cu marfa similară, deși în cazul în care în urma
îndeplinirii declarației vamale conform metodei unu, colaboratorul vamal a considerat

că a fost o încălcare, acesta din urmă trebuia să argumenteze încălcările depistate și să prezinte probe în acest sens, ceea ce nu a fost făcut.

La fel, a mai susținut că autoritatea vamală este în drept să determine valoarea în vamă în cazul când există temeii de a considera că datele prezentate de declarant nu sunt veridice. Faptul că alte întreprinderi declară un alt preț al mărfii, nu poate fi pus ca bază pentru mărfuri, deoarece la determinarea similitudinii mărfurilor se iau în considerație caracteristici cum ar fi calitatea, existența mărfii comerciale, reputația pe piață, țara de origine, producătorul etc.

Ținând cont de cele menționate societatea reclamanta a solicitat anularea actului de inspecție din 22 februarie 2017 emis în privința declarației vamale 2070 I 13062 din 22 februarie 2017, ca fiind ilegal, cu obligarea Biroului Vamal Centru să restituie suma de 292 776,95 lei încasată suplimentar pentru vămuirea mărfii importate.

În drept și-a întemeiat acțiunea pe prevederile art. 126 a Constituției Republicii Moldova, Protocolului de aderare al Republicii Moldova la Acordul de la Marrakesh privind constituirea Organizației Mondiale a Comerțului din 08 mai 2001, art. 127 din Codul Vamal, art.6 al.(1), art.7 al.(1), art. 17 pct.3 (a) al Legii nr.1380-XII din 20 noiembrie 1997, art. 10 al.(2), art. 17 din Legea cu privire la tariful vamal, pct. 19 al Regulamentului cu privire la modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova, art. 14, 16, 26, 27 din Legea contenciosului administrativ.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul centru din 07 iunie 2017, cerere de chemare în judecată înaintată de SC „SORINLUX” SR a fost respinsă.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond s-a bazat pe cercetarea completă, a tuturor probelor prezente și a constatat că actul administrativ contestat, emis de autoritatea vamală este legal.

La 07 iunie 2017, SC „SORINLUX” SRL a declarat apel prin care a solicitat casarea hotărârii contestate cu emiterea unei noi decizii prin care cererea de chemare în judecată înaintată să fie admisă integral.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărârii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărîre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cât și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2017, s-a respins apelul declarat de către SC „SORINLUX” SRL ca fiind nefondat și s-a menținut hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul centru din 07 iunie 2017.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărâre legală și întemeiată.

Nefiind de acord cu decizia instanțe de apel, SC „SORINLUX” SRL a înaintat cerere de recurs, prin care solicită admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2017 și a hotărârii primei instanțe din 07 iunie 2017, cu emiterea unei noi decizii prin care cererea de chemare în judecată înaintată să fie admisă integral.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 14 septembrie 2017 a fost recepționată de către recurent la 12 ianuarie 2018 (f.d. 105). Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 434 CPC, consideră recursul depus la data de 17 ianuarie 2018 în termen.

Pledând pentru admiterea recursului în sensul declarat, recurenta consideră că soluția instanței de apel este pripită, fapt ce rezultă din nedeterminarea naturii juridice a obiectului litigiului, criteriu care presupune prin sine lămurirea corectă și certă a situației de fapt și de drept.

De asemenea, susține că instanța de apel examinând apelul a trecut în mod superficial argumentele invocate de către SC„SORINLUX” SRL și materialul probator anexat la materialele cauzei, fără a examina legalitatea și temeinicia hotărârii supusă apelului sub toate aspectele, în raport cu legislația ce guvernează litigiul în cauză.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de SC„SORINLUX” SRL, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat SC„SORINLUX” SRL, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, completul a constatat existența unui

din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În cazul de față, argumentele invocate de către recurent în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Completul reiterează și faptul că, recursul trebuie să fie unul „efectiv”, atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr. 45701/99 § 137, ECHR 2001-XII). În același timp, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2001, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă în recursul declarat de către SC „SORINLUX” SRL asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SC „SORINLUX” SRL, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Societatea Comercială „SORINLUX” Societate cu Răspundere Limitată.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Maria Ghervas

Iuliana Oprea